

ГЛАВА II.

Планинска къща.

Тръвненска селска къща.

Района на тази къща обема тръвненско и поселищата на долината на р. Янтра; района на центъра на второто българско царство. Тази къща представлява отъ себе си вторичната еволюционна фаза на българската дървена къща, ако приемеме тази отъ Жеравна за първична. И действително дветѣ тѣзи къщи въ разпределението си показватъ абсолютна еднаквостъ, въ маситѣ и пропорцията си. Разликата е само въ външната декоративна страна; до като при Жеравненската къща всичко отъ вънъ е облечено съ дърво, при тръвненската къща паянтовата конструкция на сградата отъ вънъ е омазана съ варова бѣла мазилка, а приземието ѝ може да се каже е каменна зидария, най-често гола, открита, безъ всѣкаква мазилка.

Тоя районъ е отечеството на майсторите строители, които сѫ създали и развили тая къща. Тѣ сѫ също авторитетъ и на Жеравненската къща въ която сѫ проявили голъмо творчество и сѫ я довели до гениалио развитие на форма, композиция, детайлъ и изпълнение.

Къща въ с. Етъра. — Въ приземието е винаги обора за добитъка и едно помещение което се използва за зимникъ. Етажа се състои отъ къща, соба, одая и чардакъ въ който почти по правило винаги се намира хамбаря. Вместимостта на хамбаря не е голъма, максимумъ единъ метъръ кубически за едно шесъ-седемъ членно семейство. Етажа е надвесенъ надъ приземието, гредитѣ отъ гредореда сѫ профилирани съ типичната крива и контра крива, която е обща за цѣлия балканъ отъ тука на изтокъ. Втория гредоредъ излиза до 45—50 см. профилиранъ сѫщо както първиятъ. Ребрата излизатъ за себе си извѣнъ надвесването на гредореда още 70—80 см.

Къщата има директенъ входъ отъ чардака, а въ собата се влиза само презъ къщата. Одаята е най-често малко помещение съвършено